

**Oprogramowania umysłu. Jak działają i
jak je zmieniać?**

Lukasz Dziedzic

Spis treści

1. Wstęp.....	2
2. Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola	4
3. Lista archetypowych oprogramowań umysłu.....	17
3.1. Archetyp charakteru Perfekcjonisty.....	21
3.2. Archetyp charakteru Altruisty.....	29
3.3 Archetyp charakteru Zdobywcy.....	35
3.4 Archetyp charakteru Indywidualisty.....	44
3.5 Archetyp charakteru Myśliciela.....	53
3.6 Archetyp charakteru Strażnika wartości.....	61
3.7 Archetyp charakteru Entuzjasty.....	69
3.8 Archetyp charakteru Przywódcy.....	78
3.9. Archetyp charakteru Mediatora.....	87
4. Wskazówki do rozpoznania swojego typu charakteru.....	97
5. Zakończenie.....	115

Numer ISBN 978-83-960277-0-2

Wstęp

Czy zastanawiałeś się kiedyś, jak wielki wpływ wywiera na Twoje życie umysł? A co jeśli Ci powiem, że umysł jest rodzajem oprogramowania sterującego, które instaluje się w naszych głowach już od pierwszych lat naszego życia? To co widziałeś, słyszałeś i to czego doświadczałeś, zaprogramowało twój umysł do określonego patrzenia na siebie, innych ludzi i rzeczywistość, w której żyjemy. To właśnie nasz umysł, a uściślając, jego podświadoma, nieuświadomiona część, jest przyczyną tego, jakie doświadczenia i rezultaty manifestują się w naszym życiu. Jeśli podświadome oprogramowanie naszego umysłu, opiera się na szkodliwych opiniach, wnioskach i lękliwych oczekiwaniach, to nasze życie daleko odbiega od tego czego życzymy sobie świadomie. Na szczęście oprogramowania umysłu można zmieniać. O tym jak je rozpoznać, jak je zmienić i co można dzięki temu osiągnąć, będziesz mógł przeczytać w tej książce.

Opisuję w niej m.in. :

- różne archetypowe schematy postrzegania świata,
- wskazuję na to jaki typ wychowania je kształtuje,
- omawiam jakie błędne schematy myślenia przyswajają najczęściej poszczególne archetypy charakterów,
- dzielę się wskazówkami odnośnie tego jak rozpoznać swój własny archetyp charakteru.

Wstęp

W książce tej opisuję także:

- czego najbardziej pragnie każdy archetyp charakteru,
- czego najbardziej się boi,
- jak dany archetyp charakteru zachowuje się na swoim dojrzałym i nie dojrzałym etapie rozwoju,
- co powinien zmienić w swoim sposobie myślenia, by rozwinąć swój potencjał.

Po przeczytaniu opisu wszystkich modelowych archetypów charakterów, łatwiej będzie Ci zrozumieć, jak bardzo styl wychowania przekłada się m.in na kształtowanie się czyjegoś sposobu widzenia świata.

Mam nadzieję, że po przeczytaniu tego e-booka, lepiej zrozumiesz mechanizmy funkcjonowania swojego umysłu i dowiesz się co ci w twojej własnej głowie gra. Albo kto tam tańczy.

Rozdział 1

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Umysł jest jednym z najbardziej niesamowitych narzędzi, jakie ma do dyspozycji człowiek. Myśli, które się w nim pojawiają, są jak szablony na podstawie których tworzone są indywidualne wersje rzeczywistości każdego z Nas. Każdego dnia, umysł produkuje tysiące myśli. Na ich podstawie, inteligentne prawa zarządzające wszechświatem, pobierają informację o tym jakie doświadczenie człowiek chce dla siebie stworzyć. Aby zrozumieć w jak wielkim stopniu umysł kształtuje nasze życie, musimy wiedzieć, że funkcjonuje on jednocześnie na trzech płaszczyznach: podświadomej, świadomej i nadświadomej. Świadomość, to ta część naszego umysłu, z poziomu której funkcjonujemy na co dzień. Na tym poziomie umysłu analizujemy różne informacje i na ich podstawie dokonujemy różnych wyborów.

Podświadomość z kolei, jest jak 8-9 letnie genialne dziecko, o niesamowitych zdolnościach. Zarządza wszystkimi systemami ludzkiego ciała: oddychaniem, trawieniem, tym jak szybko biją nasze serca. Pamięta wszystkie przeżyte przez nas doświadczenia, wszystkie informacje i umiejętności, które kiedykolwiek przyswoiliśmy. Składuje te wszystkie informacje w naszym DNA, jako zakodowane pakiety informacji, do których może w razie potrzeby sięgać. Dzięki tym informacjom, może lepiej decydować o tym, jak powinniśmy postąpić w sytuacji problemowej, która kiedyś zapewne już nam się przytrafiła. Podświadomość, musi tylko trochę poszukać we wspomnieniach. Z tego życia, a jeśli w nim nie było podobnych sytuacji, to szuka we wspomnieniach z żyć poprzednich.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Podświadomość, można opisać jako manifestację całokształtu naszego przeszłego doświadczenia. Pamięta każdy ból, zawód i cierpienie, jakie kiedykolwiek przeżyłeś. Pamięta też to w jakich okolicznościach i sytuacjach to wszystko zaszło. Podświadomość obserwowała to wszystko co się działo w twojej przeszłości. Wyciągała z tych wszystkich sytuacji i wydarzeń wnioski i traktowała je, jako wytyczne do działania w sytuacjach, gdy zaistniałyby podobne sytuacje. I takich różnych programów radzenia sobie w różnych sytuacjach problemowych, podświadomość, może posiadać setki tysięcy. Zależy jak wiele wcieleń przeżyłeś i jak wiele w nich doświadczałeś.

Suma tych wszystkich schematów i programów jest oprogramowaniem sterującym podświadomości. To oprogramowanie, ma nam pomagać w unikaniu bólu i cierpienia oraz osiągnięciu szczęścia i przyjemności. Jest tylko jeden mały problem. Dojrzałość podświadomości, u większości ludzi jest na poziomie małego, złkniętego i zranionego 8-9 letniego dziecka, które przeżyło bardzo wiele rozczarowań, cierpienia i bólu. Działa przede wszystkim tak, by uniknąć podobnego cierpienia ponownie. A lęk nie jest dobrym motywatorem do działania i z jego powodu, ludzie często doświadczają kolejnych cierpień. mimo, że wcale ich nie chcą. By ich uniknąć, takie podświadomości robią wszystko co uważają za słuszne by do cierpienia ponownie nie dopuścić. Nawet jeśli muszą się posunąć do manipulowania naszym świadomym umysłem, wywołując w nim różne emocje i podsuwając mu różne wspomnienia i myśli, by osiągnąć swój cel.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Pod podszeptów podświadomości, często rezygnujemy z tak wielu rzeczy, ludzi i doświadczeń które mogłyby nam przynieść szczęście i dać to czego w głębi duszy pragniemy. Rezygnujemy z prób zmian naszej nieciekawej sytuacji tylko dlatego, że podświadomość boi się, że ponownie doświadczymy bólu i cierpienia, które może kryć się w nieznanym. Do tego rodzaju cierpienia, w którym funkcjonujemy, nasza podświadomość już się przyzwyczała i nauczyła funkcjonować. W jej ocenie jest to często bezpieczniejsze, niż ryzyko zmiany okoliczności, po których przyjdzie nieznanne, które może być gorsze, niż to co jest.

Świadomie możesz życzyć sobie czego tylko zapragniesz, możesz nawet działać w tym kierunku wyjątkowo pracowicie. Jeśli jednak twoja podświadomość wgrała sobie kiedyś program, który uniemożliwia materializację twojego świadomego pragnienia, to tego pragnienia po prostu nie zrealizujesz. Dla przykładu. chcesz zarabiać tyle pieniędzy, żebyś nie musiał martwić się o opłacenie rachunków i kosztów życia. Chcesz zarabiać te pieniądze robiąc to co kochasz, bo chcesz żeby te pieniądze, były skutkiem ubocznym pracy która daje ci radość i poczucie spełnienia. Próbujesz zrobić wszystko by to osiągnąć, kończysz kolejne kursy, tworzysz wspaniałe projekty, współpracujesz z odpowiednimi ludźmi. Jednak ciągle ci się to nie udaje. Zawsze pojawia się jakaś przeszkoda, komplikacja, albo ty popełniasz tuż przed osiągnięciem swojego celu jakiś błąd. Ostatecznie, przeszkody te uniemożliwiają ci zrealizowanie tego co świadomie pragniesz. Dlaczego tak się dzieje?

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Dzieje się tak, ponieważ podświadomość nauczyła się obserwując np. twoich rodziców, że pieniądze są trudne do zdobycia, że ciężko się na nie pracuje, a i tak zawsze ich brakuje. Słyszałeś wtedy, że tylko ci co oszukują innych i zabierają innym, mają te pieniądze. W kościele usłyszałeś z kolei, że pieniądze są źródłem wszelkiego zła, że prędzej wielbłąd przejdzie przez ucho igielne, niż bogaty wejdzie do królestwa niebieskiego. A ty przecież chciałeś zawsze być dobrym dzieckiem. Słuchałeś się rodziców i innych autorytetów przez nich wskazanych. Nawet jeśli od tego czasu minęło już wiele lat, ty sam jesteś już dorosły i nie chcesz żyć tak jak twoi rodzice, bo nie chcesz mieć problemów z finansami. Nawet jeśli robisz tak wiele by te pieniądze zdobyć, to i tak ci się nie udaje. Twoja podświadomość, uznała bowiem za prawdziwe i korzystne dla was, programy opisujące, że pieniądze są złe i nie powinieneś ich mieć dla własnego dobra. Tego się kiedyś nauczyła i na tych danych pracuje. A ty o tym nawet nie wiesz i z powodu jej podszeptów, sam sabotujesz swoje świadome wysiłki, bez rezultat, zakończył się ostatecznie brakiem pieniędzy.

To podświadomość odpowiada, za zasilanie energią twoich świadomych planów i oczekiwań. Jeśli twoja podświadomość, nie jest do czegoś przekonana, wtedy to coś po prostu nie zaistnieje. Dlatego tak ważne jest to, by oprogramowanie znajdujące się w twojej podświadomości, było zgodne z tym czego świadomie pragniesz doświadczyć w swoim życiu. Chcesz bogactwa materialnego? Sprawdź jakie oprogramowanie, czyli wspomnienia i wyciągnięte na ich podstawie wnioski, zawiera na temat pieniędzy twoja podświadomość.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Chcesz miłości? Zapytaj twojej podświadomości, jakie macie wspomnienia na temat tego uczucia? Czy kojarzy się wam bardziej z cierpieniem, walką, zimną obojętnością? Czy z ciepłem, wspieraniem się i troską. Zapytaj ją o to, czego chcesz się dowiedzieć na temat, który was interesuje. Zdziwisz się ale, usłyszysz w swoim umyśle, że ona tam jest i zaczyna podsuwać ci wspomnienia i uaktywnia różne emocje. Wcześniej może nie potrafiłeś odróżnić jej podszeptów i głosów w natłoku tych wszystkich myśli. Faktem jednak jest, że twoja podświadomość bardzo często podsuwa ci różne myśli i emocje, by osiągnąć i zrealizować swoje oczekiwania, A buduje je właśnie na podstawie programowania, które się w niej zainstalowało.

Zapytasz pewnie w jaki sposób, podświadomość na nas wpływa? To ona zarządza emocjami, które się przez nas przejawiają. Aktywuje różne emocje poprzez wpuszczanie odpowiednich enzymów i hormonów do naszych organizmów. Ich siłę i intensywność, podświadomość kontroluje poprzez tempo naszego oddechu i utrzymywanie różnej wysokości częstotliwości fal mózgowych, Uaktywnia i nasila w nas całą gamę emocji, podsuwając nam różne wspomnienia pokrewne z bodźcem stresowym, Podsuwa nam też myśli ze schematem na temat tego, jak powinniśmy postąpić, w takiej sytuacji. A myśli te biorą się z przeszłych doświadczeń, tj. tego jak kiedyś postąpiliśmy w podobnych sytuacjach.

Nieoswojona nie wytrenowana podświadomość, która nie współpracuje ze świadomą częścią naszego umysłu, nie lubi zmian. Lgnie do tego w czym czuje się dobrze, przywiązuje się do wspomnień, ludzi, miejsc i trzyma się ich nawet jeśli nie pomagają w rozwoju.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Tyczy się to zwłaszcza podświadomości tych osób, które i w tym życiu i w poprzednich, nie pracowały nad swoim rozwojem. Nie pracowały nad leczeniem i uwalnianiem traum i przykrych wspomnień. Takie podświadomości są pełne lęku i obaw. Wypracowują wiele schematów postępowania i myślenia, które ich zdaniem, będą pomocne w uniknięciu podobnego bólu i cierpienia, jakiego już kiedyś doświadczyły. Gdy nasze świadoma część umysłu, nie była kiedyś w stanie udźwignąć jakiegoś stresu czy trudnych odczuć, to dla bezpieczeństwa, były one tłumione i wypierane ze świadomości do nieświadomości.

Staraliśmy się o nich zapomnieć, nie chcieliśmy się do nich przyznawać, bo były tak bardzo bolesne. Unikaliśmy tego by przyznać się przed sobą samym, że gdzieś tam, w środku nas samych tkwi nieuleczony ból. z którym ta bardzo boimy się zmierzyć. Nosimy więc ze sobą ten nieprzepracowany ból, często nawet przez wiele wcieleń, gromadzimy go coraz więcej i więcej. Pojawiają się ludzie i sytuacje, którzy jak lustra, wydobywają z nas na światło dzienne te bolesne nieprzepracowane wspomnienia i odczucia. A my, za ten ból który się z nas wydobywa, staramy się obwiniać nie swoją własną przeszłość. Najczęściej projektujemy tą winę na ludzi i okoliczności, którzy to cierpienie z nas wydobywają. Myślimy, że to oni są przyczyną tego że tak bardzo cierpimy, że nas tak bardzo boli i skręca od tych trudnych emocji.

Na dodatek społeczeństwo, uczy nas często, że nie powinniśmy okazywać tych złych i nieprzyjemnych emocji. Powinniśmy przecież trzymać poziom, być ciągle, poprawni, skuteczni, pozytywni,

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Z tego względu, tym bardziej nie chcemy tego balastu z cierpieniem, wyciągać na zewnątrz, by się z nim w końcu zmierzyć i go uwolnić. Zmieniamy, otoczenie, miejsca, licząc na to, że ten ból znowu zniknie, ale to nie działa na dłuższą metę. Znowu bowiem pojawiają się kolejne osoby i kolejne sytuacje, które wydobywają ten nasz nieuleczony ból na powierzchnię, dając nam szansę na to byśmy się nim w końcu zajęli. My jednak tak się tego cierpienia boimy, że próbujemy udawać że to nie nasz problem,

Dopóki świadomy i podświadomy umysł, nie złączą ze sobą współpracować, dopóty, nie będziesz osiągał takich rezultatów, na jakich naprawdę ci zależy. Jeśli dobrze komunikujemy się ze swoją podświadomością i potrafimy z nią współpracować, to możemy nawet świadomie zyskać dostęp do jej zasobów i umiejętności. Tak samo jak ona posiada możliwość do wpływania na nasz umysł świadomy, tak i umysł świadomy, może wpływać na nią, a nawet korzystać z jej zdolności i funkcji.

Twój świadomy umysł można porównać do człowieka który potrafi widzieć, ale nie potrafi chodzić. Podświadomość potrafi chodzić, ale nie widzi. Jeśli podświadomość rządzi waszym życiem, bo ty nie zdajesz sobie z tego sprawy, to często ze strachu sprowadza was na manowce, wpada w różne życiowe dziury. Twój świadomy umysł widzi to co jest przed wami, wie gdzie chciałby się udać, ale jeśli nie przekona do tego podświadomości, to i tak tam nie dojdziecie. Dlatego tak ważne jest to by nasza świadomość i podświadomość ze sobą współpracowały. By zbudowały ze sobą dobrą relację. Ja na swoją własną podświadomość, patrzę właśnie jak na to moje genialne wewnętrzne dziecko, które podążało ze mną przez wszystkie moje wcielenia i doświadczenia.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Przeżyło wiele, sporo się nacierpiało, wiele razy jej mówiono, że nie zasługuje na miłość i akceptację, że nie zasługuje na szczęście.

By bardziej zbudować naszą relację, zapytałem ją nawet o imię.

Wybrała sobie takie, które doskonale opisuje nasze doświadczenia i wypracowaną naturę. Od tego czasu, razem pracujemy nad uwalnianiem kolejnych emocjonalnych i przykrych balastów, które przez tak długo ze sobą taszczyliśmy. Proszę ją o informacje, o tym jakie trudne wspomnienia i sytuacje kiedyś przeżyliśmy, ale ja nie byłem ich wtedy w stanie właściwie przepracować, więc je stłumiłem. Informacje te pojawiają się zwykle jako impulsy związanych myśli, emocji i symboli. Później pytam moją podświadomość jakie wnioski wyciągnęła z tych doświadczeń, i rozmawiamy na ich temat, Często proszę, ją też o to by podzieliła się ze mną tymi informacjami, poprzez sny, które projektuje mi specjalnie w tym celu. Z podświadomością, można więc też pracować nie tylko świadomie w dzień, ale także na poziomie nieświadomości, w nocy, gdy śpimy. Pracujemy więc na terenie mojej świadomości, tj. na jawie, oraz na terenie podświadomości, czyli w świecie snu, którym zarządza moja podświadomość.

Gdy dzięki retrospekcji i analizie tego co nas skrzywdziło, tego jak na to zareagowaliśmy, jak wpłynęło to na nasze myślenie i jak nam szkodziło, wprowadzamy nowe schematy postępowania w takich trudnych sytuacjach. Powtarzamy je później regularnie jako afirmacje. czyli nowe pozytywne stwierdzenia. Uczymy się od tej chwili, jak właściwie myśleć, a później reagować, w tych dziedzinach życia, w których wcześniej reagowaliśmy impulsywnie z poziomu niezaleczonej traumy. Na początku wspomniałem, że jest też trzecia część umysłu, tzw. nadświadomość.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

To tak jakby głośnik dla naszej duszy, przez który się z nami kontaktuje. Duszą w moim rozumieniu jest tą nieśmiertelną cząstką naszej istoty, która poprzez ciało i umysł, zbiera sobie doświadczenia. Dzięki nim doświadcza samej siebie, swoich darów i talentów w praktyce. To właśnie duszą tak naprawdę jesteśmy, a nie ciałem czy umysłem. Gdy odrzucimy wszystkie określające naszą istotę desygnaty cielesne i mentalne nabyte z zewnątrz, to ostatecznie zostaje tylko dusza. Ta, która jest, obserwuje i doświadcza. W poprzedniej metaforze ze ślepcem i kulawym, nadświadomość porównałbym do człowieka z dostępem do google maps, który telefonicznie, nakierowuje ślepego i kulawego tam gdzie chcą dojść.

Nasze ciało jest jak super zaawansowana maszyna, umysł jest jak jej oprogramowanie sterujące, a my, czyli nasza świadomość/jażń/dusza, jesteśmy tą istotą, która z tej zaawansowanej maszyny korzysta. Nie utożsamialiśmy się jednak z tą cząstką naszego istnienia od tak dawna, że zapomnieliśmy o tym, że nią jesteśmy. Przestaliśmy słyszeć jej głos, bo zaczęliśmy utożsamiać się z własnymi ciałami i umysłami, które są tylko naszymi narzędziami. Mówiąc metaforycznie zaczęliśmy sobie wyobrażać, że jesteśmy swoimi ubraniami czy środkami lokomocji, a nie tymi, którzy nimi sterują czy je noszą. Z tego względu nie patrzymy na nasze doświadczenia, tak jak patrzy się na nie z poziomu duszy. Patrzymy na nie z perspektywy oprogramowań umysłu. Redukujemy się w ten sposób do roli, skutków ubocznych naszych przeszłych doświadczeń. Przestajemy być wtedy tym kto doświadcza, analizuje sytuację i podejmuje świadomych wyborów.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

By usłyszeć ponownie głos swojej duszy i jej przemyślenia, musimy korzystać z nadświadomości, głośnika naszej duszy, a najłatwiej osiągnąć to poprzez pośrednictwo podświadomości. Można poprosić podświadomość o to by wyciszyła myśli płynące z innych części umysłu, a wyostrzyła i skupiła naszą uwagę tylko na informacjach płynących od duszy przez nadświadomość. Możemy poprosić o sen inspirowany przez duszę, a później poprosić podświadomość o wspólną interpretację. Ile ludzi, tyle form współpracy, pomiędzy tymi trzema różnymi częściami umysłu.

Dzięki takiej pracy, ten podzielony na różne, często działające wbrew sobie cząstki umysłu, może na powrót złączyć. Odzyskać jeden, scentrowany umysł, w którym świadomość, podświadomość i nadświadomość działają jak jedno. Świadomość, zdobywa wtedy dostęp do takich funkcji i umiejętności, które większości z nas, na obecnym etapie rozwoju naszej cywilizacji, mogłyby wydawać się niemożliwe. Świadomość, działa wtedy z perspektywy duszy i patrzy na wszystkie doświadczenia jej oczami. A dusza widzi najwięcej z całej tej trójki. Patrząc na życie z jej perspektywy, jesteśmy więc świadomi także tego co przed nami, dzięki czemu możemy lepiej się do tego przygotować.

Wzrasta także kontrola nad naszym ciałem i wszystkimi jego funkcjami i systemami, jak hormonalny, krwionośny czy oddechowy. Zdobywamy dostęp do swojego DNA i składowanych w nim informacji o poprzednich wcieleniach i tym czego się wtedy nauczyliśmy. Zaczynamy korzystać z wyższych funkcji mózgu, jego zdolność obliczeniowa sięga niedostępnych wcześniej dla nas wyżyn. Zdolność do obserwacji wyostrza się tak bardzo, że wydaje się to aż nierealne.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

By do tego etapu dojść, musimy jednak w pierwszej kolejności, dobrze zaznajomić się z własną podświadomością, zrozumieć ją i wreszcie się nią zaopiekować. Przerobić i uwolnić wspomnienia cierpień, które w niej zalegają, i odbija się na naszych ciałach i umysłach. Przeinstalować jej oprogramowanie na korzystne dla nas. Ponownie usłyszeć głos swojej duszy i zacząć podążać w takim kierunku, w jakim zawsze pragnęliśmy podążać my sami, a nie nasze otoczenie,

Programowanie, któremu poddawano nas już od pierwszych lat naszego życia, tworzyło w nas określone myśli, te zamieniały się w uczucia, a uczucia w działania, które kończyły się dla nas różnymi doświadczeniami i rezultatami. Od dziecka programowaliśmy nasze podświadomości szkodliwymi programami myślowymi, Przyjmowaliśmy za prawdziwe, różne ograniczające i nieprawdziwe opinie na temat siebie lub rzeczywistości. Później gdy staliśmy się już dorośli, nawet ich nie weryfikowaliśmy. Z tego powodu, myśli, które pojawiały się w naszym umyśle, nie były tak naprawdę korzystne dla naszego rozwoju, a wręcz go ograniczały. Przykładowo jeśli uwierzyliśmy kiedyś, że świat jest niesprawiedliwy i bardzo niebezpieczny, to nawet jeśli później, w życiu dorosłym doświadczymy wielu przeczących temu doświadczeń, to prawdopodobnie nawet ich nie zauważamy. Dzieje się tak dlatego, że podświadomość, posiada też funkcję filtra dla bodźców, które płyną z otoczenia. Rejestruje wszystko, ale do naszego świadomego umysłu, przepuszcza zwykle tylko to co uważa za konieczne. Niewytrenowana i nieoswojona podświadomość, pozwoli zauważyć świadomości tylko to co jest zgodne z jej oprogramowaniem, a resztę zignoruje, przez co nie będziemy tego świadomi.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Podświadomość ma niesamowity potencjał i możliwości, ale może działać jedynie według takich zasad, które uznała kiedyś za prawdziwe i możliwe. Jeśli nie zostanie „zaprogramowana” właściwymi korzystnymi dla rozwoju informacjami, to będzie opierała się wszelkim pozytywnym zmianom i po prostu nie pozwoli im zaistnieć.

Podświadome uwarunkowania kształtują nasze myślenie. Myślenie determinuje decyzje, decyzje działania, a działania determinują to kim się stajemy. Zrozumienie tego jak myśli nasz umysł i kiedy nauczył się tak myśleć, jest pierwszym krokiem w kierunku pozytywnej zmiany naszego życia. Drugim krokiem jest zmiany tych niekorzystnych programów na takie, które będą dla nas korzystne. Jeśli chcemy żyć swoim własnym życiem, a nie reagować automatycznie w taki sposób, jak nauczyliśmy się kiedyś od innych, musimy po prostu przeprogramować naszą podświadomość.

Z programowaniem umysłu, jest podobnie, jak z programowaniem komputerów. Wyobraź sobie, że każdy z Nas dostaje w dniu urodzenia super szybki komputer, taki jak mają w NASA, albo lepszy. Komputer jest nowy i nie ma jeszcze wgranego, aktywnego systemu operacyjnego. Ma tylko kopie zapasowe systemu, wgrane na swoim dysku. Musisz zaprogramować ten komputer sam, z odrobiną pomocy rodziców. Niestety w dzieciństwie, gdy byłeś jeszcze nieświadomy siebie i swojego potencjału, zainstalowałeś na swoim superszybkim komputerze, oprogramowanie Windows 95, bo tylko takie mieli twoi rodzice i tylko takie mogli ci wgrać.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Od tego czasu, pomimo ogromnego potencjału samej maszyny, zainstalowane oprogramowanie sprawia, że twoje życie pozwala ci jedynie na grę w sapera. O wysyłaniu raket w kosmos i innych zaawansowanych możliwościach i funkcjach swojego komputera, możesz już tylko zapomnieć. Podobnie jest z tobą i z twoim umysłem. Jeśli uwierzyłeś kiedyś w szkodliwe, oparte na lęku opinie, dotyczące siebie i świata, to ciężko będzie Ci rozwinąć i przejawiać swój potencjał, nawet jeśli masz bardzo sprawne ciało i bystry umysł analityczny.

Właśnie dlatego edukacja dorosłych jest o wiele trudniejsza od edukacji dzieci. Zanim tak naprawdę dorośli zaczną się uczyć, muszą wpierw sporo się odczytać. Muszą porzucić wszystkie ograniczające i szkodliwe nawyki i schematy myślenia, wyniesione jeszcze z czasów dzieciństwa. A dzieci? Wystarczy, że od małego wgrywasz im do głów dobre oprogramowanie i śmigają tak pięknie, że aż miło się na to patrzy. Ich umysły są ciągle plastyczne, nadal patrzą na świat oczami duszy. To dobre oprogramowanie podarowane im przez rodziców, jest w stanie nadpisać nawet te szkodliwe oprogramowania zmagazynowane przez ich podświadomość w poprzednich wcieleniach.

Każdy z nas podlegał w dzieciństwie innemu programowaniu, wystawiony był na inne warunki i doświadczenia. Przed każdym z nas pojawiały się w dzieciństwie inne wyzwania, inne sytuacje problemowe, którym musieliśmy sprostać. Z powodu odmiennych warunków wychowawczych i środowiskowych, oraz różnych temperamentów i unikalnych predyspozycji, każdy z nas uczył się reagować na rzeczywistość na tak wiele różnych sposobów.

Budowa umysłu, oraz jego funkcje i rola

Rozpoznanie swojego sposobu myślenia, ukształtowanego na podstawie programowania z dzieciństwa jest bardzo ważne, jeśli chcemy odkryć jakie myśli i błędne opinie sabotują nasze działania i szczęście. Później wystarczy już tylko zmienić to co nam nie służy

Podsumowując esencję tego rozdziału. Możemy wyróżnić cztery główne elementy konieczne do zmiany każdego programu/schematu myślowego. Wszystkie z nich są niezbędne, do przeprogramowania własnego umysłu.

Pierwszym elementem zmiany jest świadomość. Nie można czegoś zmienić, jeśli się o tym nie wie.

Drugim elementem zmiany jest zrozumienie. Rozumiejąc skąd bierze się dany schemat myślenia, będziemy mogli dostrzec, że jego źródło jest poza nami.

Trzecim elementem zmiany jest oddzielenie. Gdy uświadomimy sobie, że dany sposób myślenia nie jest tożsamy z nami, możemy go od siebie oddzielić i zdecydować czy chcemy go zatrzymać, czy odrzucić.

Czwartym elementem zmiany jest przeprogramowanie, czyli zastąpienie wzorca mniej korzystnego, wzorcem bardziej korzystnym dla naszego rozwoju.

W jaki sposób, możemy rozpoznać programy, schematy myślowe, które zainstalowały się w naszej podświadomości? Pomocna może być analiza tzw. archetypów charakterów.